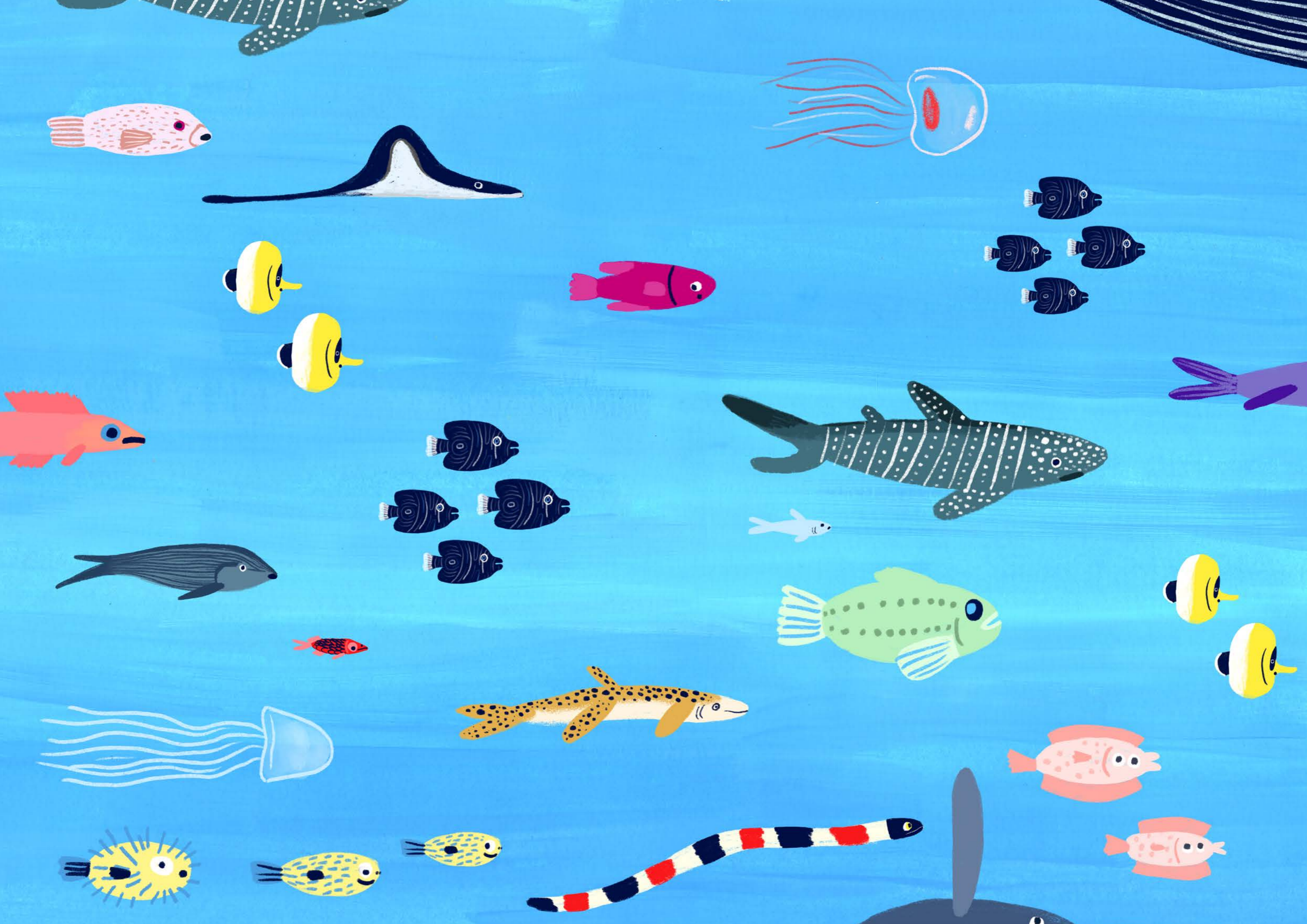

Diep in de zee

VROLIJKE
VERZINSELS
OVER VINNIGE
VISSSEN

VALERIE EYCKMANS
RUTH DE JAEGER

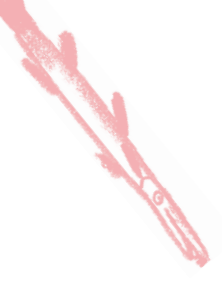
Diep in de zee

VROLIJKE
VERZINSELS
OVER VINNIGE
VISSSEN

VALERIE EYCKMANS
RUTH DE JAEGER

DE EENHOORN

1.

DIKKE DAAN

(zoekt de warmwaterkraan)

4.

HET WOLLIGE WONDER

(vindt zichzelf héél bijzonder)

2.

HARRY DE HAAI

(verdraagt geen lawaai)

5.

SUZY SCHILDPAD

(is het poetsen zat)

3.

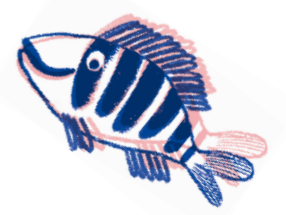
SALLY SNOEPBAARS

(lapt elk dieet aan haar laars)

6.

GUS DE OCTOPUS

(klaart werkelijk élke klus)

1. DIKKE DAAN

Elke dag om twaalf uur
meet Dikke Daan de temperatuur
van het water rond zijn huis.
Altijd bromt hij: 'dit is echt niet pluis'.
Ondanks zijn jas van zuiver goud
heeft Daan het altijd net te koud.
In zee is hij een fenomeen,
ze noemen hem een buitenbeen,
want een vis met kippenvel,
die zie je niet zo snel.

Ooit hoorde Dikke Daan
over het mogelijk bestaan
van **een magische warmwaterkraan.**

Al jaren is hij nu op zoek,
kijkt in elke kier en om iedere hoek.
Moedig zet Daan zijn speurtocht door.
Koudbloedig volgt hij elk spoor,
ook al lijkt hij wel een gek
met die thermometer rond zijn nek.

Terwijl hij aan wat zeewier morrelt,
hoort Dikke Daan dat er iets borrelt.
Wat in hemelsnaam is dat?
Midden in het bibbernat
staat een dampend bubbelbad!

Een kleine sprot drijft traag voorbij,
zijn buik nog boller dan een ei.
'Bonjour, kom er gezellig bij,
ik schuif voor jou graag opzij!'

Sierlijk als een zeemeermin
duikt Daan het warme water in.
Op slag verdwijnt zijn kippenvel,
hij voelt zich vloeibaar als een snottebel.
'Lieve sprot,
wat een genot!
Die bubbels en die bellen,
je móet het me vertellen:
waar komt die heerlijke warmte vandaan,
staat hier die magische warmwaterkraan?
Oh, wat is het water zwoel,
niet te warm en niet te koel!
Maar net als Daan wil onderduiken,
begint het vreselijk vies te ruiken.

**'Lieve help, wat is die walm,
zwemt hier ergens een rotte zalm?'**

Sprot schuddebuikt en schaterlacht,
wijst naar zijn buik en fluistert zacht:
‘Daarbinnen zit een thermostaat,
die enkel werkt als ik een windje laat!

Zie je, als het knettert in mijn darm,
wordt het water lekker warm.
Zeg nu eerlijk,
is het niet heerlijk
om samen te baden
bij achtendertig graden?’

2. HARRY DE HAAI

Harry de Haai
verdraagt geen lawaai.
Met zijn piepkleine oren
kan hij mijlenver horen.
Elk gefluisterd woord
heeft Harry meteen gehoord.
Ruisend koraal?
Harry háát dat kabaal!
Een potvis die strandt,
gruwel en grom, zo irritant!
Maar het ergste van al,
is het krabbenfestival.

Zoveel lawaai, alle dagen,
Harry stopt niet met klagen.
Hij heeft het gehad,
is het geroezemoes zat.
Dat drukke gedoe,
het maakt hem doodmoe.
'Neem wat vakantie, ga lekker op reis!'
zegt zijn buurman Piet Pladijs.
'Weet je waar jij eens heen moet gaan?
Naar de **STILLE** Oceaan!'

Harry's hart gaat wild tekeer,
zijn haaienstaart zwiept heen en weer.
Een zee zonder kabaal?
Dat willen we toch allemaal!
Haai Harry pakt een tas,
graait naar geld onder zijn matras
en zoekt de wonderlijk stille plas.

Na een lange tocht,
net voorbij de achtste bocht
ziet Harry eindelijk een bordje staan:
'Welkom in de Stille Oceaan!'
Aan een lokale kreeft
vraagt Harry heel beleefd
waar er iets te eten valt.
Meteen heeft Harry het verknald.
De kreeft is boos en sist:
'Meneer is zeker een toerist?
Luister naar mijn goede raad,
wij houden niet van dat gepraat.
Van nu af aan moet je **zwijgen**,
als je een visum wil krijgen.'

Harry slikt zijn woorden in,
geeft geen kik, verroert geen vin.
In de oceaan zonder geluid
houdt hij het niet lang uit.

Raar maar waar, Harry mist het lawaai.
Zelfs voor een haai is het hier saai.
Met zijn tasje op zijn rug
zwemt hij vinnenvlug terug.

In de verte ziet hij Piet Pladijs
die vrolijk naar een stoeltje wijst.
'Harry, ouwe zemelaar!
Er staat een zitje voor je klaar.
Hou je vinnen op je oren,
want zo meteen beginnen de krabbenkoren!'

Mopperend gaat Harry zitten.
Hij begint meteen te vitten
op de warmte en het zitcomfort,
vindt dat er overal wat aan schort.

‘Zeg Harry, hoe was je reis?’
vraagt buurman Piet Pladijs.
Harry kijkt hem nukkig aan.
‘Geen bal vond ik er aan,
ze mogen hem hebben, die Stille Oceaan.’

**Je kent mij toch, Piet,
te veel stilte verdraag ik niet.’**

